

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
Budapest, V. Markó u. 27.

23.M.1984/99/9.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (eljáró képviselő: dr. Topánka Erika, 1077 Bp., Király u. 71.) által képviselt ***Vné V. J. felperesnek, a BRFK alperes ellen illetmény-elszámolás és besorolás helyességének megállapítása iránt*** indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a keresetnek helyt ad. Megállapítja, hogy a felperes által 2000. június 30-ig betöltött munkakör revizori munkakör.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 953.268 (azaz Kilencszázötvenháromezer-kettőszázhatvannyolc) Ft-ot és ennek 1998. augusztus 1-jétől a kifizetésig évi 20 % kamatát.

A le nem rótt 57.200 (azaz Ötvenhétezer-kettőszáz) Ft eljárási illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül lehet fellebbezést benyújtani a Fővárosi Bírósághoz címezve az első fokon eljáró bíróságnál.

I n d o k o l á s :

A felperes 1996. augusztus 29-től az alperes hivatásos állományú tagja. Első rendfokozata rendőr törzssászló volt. A munkakörét tekintve a felperes úgynevezett revizori munkakört látott el, rendfokozatára tekintettel a munkáltató őt a II/III/10. kategóriába sorolta be beosztás és fizetési fokozat szerint. A felperes 1997. július 1-jétől kezdődően hadnagy, tehát tiszti rendfokozatot ért el. Munkaköre 1997. június 10-től kezdődően fővizsgáló. A munkáltató őt 1997. július 1-jétől kezdődően az I/III/10. kategóriába sorolta be. Átszervezés következtében a felperes 1999. január 29-től az

alperes Vizsgálati Főosztály Revizori Alosztály állományába került revizori létszámhelyen, előadó beosztásba. A felperes a beosztások szerinti besorolást magára nézve sérelmesnek tartotta. Megítélése szerint ugyanis a helyes besorolás 1997. július 1-jétől az I/IV/14. kategória lett volna, figyelemmel a felperes által végzett munkára és a rendfokozatára.

Keresetében a felperes kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a felperes besorolása jogszabálysértő, kötelezze az alperest 1997. július 1-jétől 2000. június 30-ig terjedő időszakra a mindenkor illetménykülönbözet megfizetésére és ezen összeg után járó kamat megfizetésére is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Megítélése szerint az alperes jogszerűen alkalmazta az úgynevezett eltérő státuszon a felperest. A besorolás a felperes tényleges foglalkoztatásának és végzettségének megfelelő volt.

A kereset megalapozott.

A bíróság a peres felek szóban és írásban előterjesztett nyilatkozatai, valamint a rendelkezésre álló iratok, Sz. M. J. tanú meghallgatása után az alábbiakat állapította meg.

A felperes, mint az alperes hivatásos állományú tagja 1996. augusztus 29-től teljesít szolgálatot az alperes alkalmazásában. Első beosztása rendőr törzsszázlós rangban az alperes Vizsgálati Főosztály Gazdaságvédelmi Osztály Gazdaságvédelmi Alosztály fővizsgálója volt. Az alperes ekkor a felperest a korábbi szabályozás szerint sorolta be, majd a Hszt. hatályba lépése, illetőleg a végrehajtására kiadott 11/1997. (II. 18.) BM rendelet hatályba lépése után 1997. április 20-tól fővizsgálói munkakörbe sorolta be a II. besorolási osztály III. beosztási kategória 10. fizetési fokozatba.

A már említett 11/1997. (II. 18.) BM rendelet tartalmazza azoknak a státuszoknak a jegyzékét, amelyeket a fegyveres szerveknél rendszeresíteni kell. A felperes részére megállapított fővizsgálói munkakör csak az I. besorolási osztályba tartozik és a IV. beosztási kategóriánál található meg. A felperes, mint zászlósi rendfokozatú, a II. besorolási osztályba tartozik, ezzel szemben az I. besorolási kategória alá tartozó munkakört látott el.

A felperes 1997. július 1-jétől kezdődően hadnagyi rendfokozatba lépett elő, besorolása ennek megfelelően módosult 1997. július 1-jétől kezdődően I. besorolási osztály III. beosztási kategória 10. fokozatába került. Feladatköre változatlanul az úgynevezett revizori munka, amely a 11/1997. (II. 18.) BM rendelet szerint I/IV. kategóriájú munkakör volt, amit a felperes 1997. április 1-jét megelőzően, mint fővizsgáló végzett.

A felperes a szolgálati helyén, mint revizor végezte munkáját. Ez a besorolása módosulásakor sem változott, a munka tartalma azonos maradt. Munkaköri leírást a felperes nem kapott.

Az alperesi érdemi ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a 11/1997. (II. 18.) BM rendelet mellékletében meghatározott beosztási kategóriák önmagukban nem teremtenek a munkavállaló részére alanyi jogosultságot a magasabb kategóriába besorolásra, a munkáltató joggal alkalmazta az úgynevezett eltérő státuszon való foglalkoztatást. A felperes felettese, a tanúként meghallgatott Sz. M. J. előadta, hogy az ún. eltérő státuszon foglalkoztatás egy általános szokás az alperesnél azért, hogy a megszerzett szakmai tapasztalat és gyakorlat is érvényesíthető legyen az adott munkavállalók kinevezésénél.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyát szabályozó 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt) 76. § (1) bekezdése szerint szolgálati érdekből magasabb betölthető szolgálati beosztásba kell kinevezni a hivatásos állomány tagját, ha a beosztáshoz előírt iskolai végzettséggel (szakképesítéssel) rendelkezik, egészségügyi elbírálás alapján a beosztás betöltésére alkalmas minősítése van, a fizikai alkalmassági követelményeknek megfelel és a korábbi beosztásaiban nyújtott elméleti és gyakorlati teljesítmények alapján a magasabb beosztás betöltésére alkalmas, pályázat útján betölthető beosztás esetén a pályázaton sikeresen részt vett.

A perben a bíróság tényként állapította meg, hogy a 11/1997. (II. 18.) BM rendelet mellékletében a felperest foglalkoztató szervezeti egységnél csak I/IV. besorolású fővizsgálói munkakör van engedélyezve, ennek ellenére a felperest az I/III. besorolású előadói munkakörbe sorolták. Az alperes gyakorlatának mond ellent a 11/1997. (II. 18.) BM rendelet 40. § (11) bekezdése, amely szerint a hivatásos állomány tagját a fegyveres szerveknél és egyéb szerveknél – csak a szervezési állománytáblázatban rendszeresített beosztásokon lehet foglalkoztatni.

A bíróság nem osztotta az alperes álláspontját a hivatkozott mértékű tapasztalat és gyakorlat hiányára történt hivatkozásban, tekintettel arra, hogy az alperes ezt a tényt az eljárásban nem bizonyította. Munkaköri leírást a munkáltató a felperesnek nem adott, így a bíróság a felperes álláspontját elfogadva a rendelkező részben foglaltak szerint határozott és megállapította, hogy a felperes által betöltött munkakör úgynevezett revizori munkakör, amely az őt foglalkoztató szervezeti egységnél rendszeresített beosztások egyik elnevezésének felel meg.

A felperes az illetménykülönbözlet megfizetését kérte az alperestől. Ennek összegszerűségét az alperes által megadott alapadatok alapján határozta meg. Az alperes erre tekintettel a követelés összegszerűségét nem vitatta, a számítási módot elfogadta. A kamatfizetés kezdő időpontját a bíróság középido-arányosan állapította meg.

A felek perköltség igényt nem érvényesítettek egymással szemben, ezért a bíróság erről a kérdéstről nem határozott.

Az eljárás a pervesztes alperes vonatkozásában a módosított 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet szerint személyi költségmentes, ezért a le nem rótt 57.200 Ft eljárási illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 223. és 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2000. június 29.

Dr. Slimbarszki Éva sk.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott Jankó Lajosné és
Sebestyén Ottília ülnökök helyett is.

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
Budapest, V. Markó u. 27.

23.M.1984/99/11.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság *Vné V. J. felperesnek – BRFK alperes ellen indított munkaügyi perében* meghozta az alábbi

v é g z é s t.

A bíróság az *alperesnek a perben* a 23.M.1984/99/9. számú ítélete ellen 10. alszám alatt *benyújtott fellebbezését saját hatáskörében hivatalból elutasítja.*

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül lehet fellebbezést benyújtani a Fővárosi Bíróságnak címezve az első fokon eljáró bíróságnál.

I n d o k o l á s

A bíróság a perben 2000. június 29-én ítéletet hozott, melyben a kereset szerint marasztalta az alperest. Az ítéletet – a csatolt vétív tanúsága szerint – az alperes meghatalmazottja 2000. július 21-én átvette. A 15 napos fellebbezési határidő utolsó napja 2000. július 5-e, szombati nap volt.

A Polgári Perrendtartás (Pp.) 103. § (4) bek. szerint ha a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esik, a határidő csak az azt követő legközelebbi munkanapon jár le. A perbeli esetben ez a nap július 7-e, hétfő volt.

Az alperes a fellebbezését a bírósági kezelőirodán 2000. augusztus 9-én személyesen nyújtotta be, így a fellebbezési elkészt, ugyanis a már hivatkozott rendelkezés szerint az ítélet július 8-án jogerőre emelkedett.

A bíróság az előzőek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott a Pp. 237. §-nak megfelelően.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. § biztosítja.

Budapest, 2000. augusztus 28.

Dr. Slimbarszki Éva sk.
bíró